

حکایت یک تکرار بی‌پایان...

صحبت از «سالی که نکوست از بهارش پیداست» تکراری است و همه می‌دانیم در چه شرایطی قرار داریم. همان‌طور که سالیان قبل هم می‌دانستیم و هر سال از بهارش پیدا بود به‌خصوص از سال ۹۷ تاکنون.

صحبت اصلی با سیاست‌گزاران و متولیان اقتصادی و صنعتی داخلی است که سال‌ها فرصت داشتند، سال‌ها در تحریم بوده‌اند، سال‌ها که اتصال دلار به اقتصاد ایران و مضرات آن یا منافعش را دیده‌اند و سال‌هاست که عدم تطابق نرخ ارز با تورم داخلی را می‌دانند و هنوز که هنوز است نسخه‌ای برای آن نیپیچیده‌اند و بدبینانه ترش «نخواستند».

با شرایطی که امسال در صنعت و اقتصاد کشور ساری و جاری است و منابع ارزی به مصارف آن نمی‌رسد تبعاً سال سختی از لحاظ تخصیص ارز به‌خصوص برای تامین مواد اولیه روبرو هستیم چه برسد بابت تامین محصولات واسطه‌ای. اگر به این موضوع توقف فعالیت پتروشیمی‌های مرتبط با صنعت نساجی را اضافه کنیم شرایط پیچیده‌تر هم می‌شود چراکه بر اثر جنایت دشمنان در حوزه زیرساختی، نیاز به ارز بابت واردات محصولات که تولید آنها متوقف شده دچار مشکلات بیشتری خواهیم بود.

به‌هرحال تجربه ثابت کرده حتی با سیاست یکسان سازی نرخ ارز، که هم اکنون باز هم به جهت تورم دچار ارز دونرخی شده ایم، روندهای قبلی بابت تخصیص ارز، غیر از ایجاد رانت و معطلی بیش از حد واحدهای تولیدی در صف‌های طولانی، منفعتی به مصرف‌کنندگان زنجیره و نهایی نمی‌رساند و استفاده کل زنجیره از ارزهای صادراتی یا سایر منابع ارزی که به هر نحوی، بدون انتقال ارز تلقی می‌شوند؛ ناگزیر است حتی اگر قیمت ارز در بازار بالا برود.

بابت یکسان سازی نرخ ارز و قطع رانت سودجویان به‌خصوص شرکت‌های دولتی و خصوصی، بارها هشدار داده شده بود و اگرچه با تصمیم دیر هنگام دولت حتی با پرداخت هزینه‌های سنگین وقایع دی‌ماه این مهم انجام شد اما چنانچه فکری به حال ایجاد تناسب تورم ارزی با تورم داخلی نگردد این چرخه بار دیگر تکرار خواهد شد و علاوه بر کسب و کارهای مردم، بحران‌های اجتماعی را مجدداً به‌وجود خواهد آورد.

مشخصاً باید گفت با محدودیت منابع ارزی و عدم سیاست‌گذاری صحیح بابت توازن نرخ تورم داخلی و ارز، بخش خصوصی نمی‌تواند برنامه ریزی مناسبی برای تامین مواد اولیه خود و نحوه فروش خود داشته باشد و اصولاً قیمت‌گذاری کالا بابت فروش و قیمت تمام شده مقدور نخواهد بود و این زنجیره معیوب که از سال ۹۷ تا کنون هر ساله تکرار می‌شود، تداوم خواهد یافت. اگرچه در شرایط جنگی هستیم اما به‌نظر می‌رسد عدم رفع مشکلات جدی اقتصادی کشور که گاه ربطی به جنگ و صلح هم ندارد، اقتصاد ایران را سردرگم کرده و از همه بدتر بخش خصوصی را گمراه خواهد نمود. تازه در این شرایط باید صادرات هم داشته باشیم!!